Mărturii ortodoxe privind erezia ecumenistă:

1. **CANONUL 10 al Sfinților Apostoli** - „Dacă cineva s-ar ruga, chiar şi în casă cu cel afurisit (scos din comuniune) acela să se afurisească."

2. **Canonul 45 al Sfinților Apostoli** - „Episcopul, presbiterul sau diaconul, dacă numai s-ar ruga împreună cu ereticii, să se afurisească, iar dacă le-a permis acestora să săvârşească ceva ca şi clerici (să săvîrşească cele sfinte), să se caterisească."

3. **Canonul 46 al Sfinților Apostoli** - „Episcopul sau presbiterul care primesc botezul sau jertfa ereticilor, poruncim să se caterisească. Căci ce înțelegere poate să fie între Hristos şi Veliar? Sau ce parte are credinciosul cu necredinciosul?"

4. **Canonul 64 al Sfinților Apostoli** - „Dacă vreun cleric sau laic intră în sinagoga iudeilor sau a ereticilor ca să se roage, să se caterisească şi să se afurisească."

5. **Canonul 6 al Sinodului V local de la Laodiceea** (343) - „Nu este îngăduit ereticilor a intra în casa lui Dumnezeu dacă stăruie în eres."

6. **Canonul 32 al Sinodului V local de la Laodiceea** - „Nu se cuvine a primi binecuvântările ereticilor, care sunt mai mult absurdități decât binecuvântări."

7. **Canonul 15 al Sinodului al Nouălea din Constantinopol** (861) „Cei ce propovăduiesc public eresul sau îl învață în Biserici, să fie îndepărtați de comuniunea cu credincioşii şi afurisiți, ca unii ce fac schismă şi sfărâmă unitatea Bisericii."

8. Din cuvântul **Sinodului al VII-lea Ecumenic** (Niceea, 787)
„Să nu faceți nici inovație, nici omitere în Predania pe care am păzit-o cu evlavie până acum. Deoarece toți câți s-au păstrat înlăuntrul Sfintei Biserici Universale, nu au primit nici adaosuri, nici omiteri. Şi cu mare pedeapsă va fi condamnat cel ce va face fie adăugiri, fie omiteri."

9. **Sinodul de la Constantinopol din anul 1724**
„Cei care vor dezerta de la Ortodoxie şi vor părăsi părinteştile şi dreptele dogme ale credinței şi Predaniile obşteşti ale Bisericii şi vor decădea şi se vor îndepărta cu inovații şi cu credințe absurde şi cu obiceiuri eterodoxe şi vor falsifica şi vor măslui adevărul Ortodoxiei, aceştia nici nu mai sunt, nici nu se mai numesc creştini cu adevărat, ci se taie şi se despart de totalitatea mădularelor Bisericii şi a creştinilor, ca nişte eterodocşi şi inovatori şi se izgonesc afară din sfântul staul ca nişte oi râioase şi mădulare putrede.”

10. Anatema împotriva ecumenismului a **Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse din afara Rusiei**
„ANATEMA celor ce atacă Biserica lui Hristos învățând că Biserica Sa este împărțită în aşa-zise „ramificații" ce se deosebesc în doctrină şi în felul de viață, sau că Biserica nu există vizibil, ci va fi formată în viitor când toate „ramificațiile" – sectele, denominațiunile şi chiar religiile - vor fi unite într-un singur trup, şi care nu deosebesc Preoția şi Tainele Bisericii de cele ale ereticilor, ci spun că botezul şi euharistia ereticilor sunt eficace pentru mântuire, prin urmare, celor ce cu bună-ştiință sunt în comuniune cu aceşti eretici înainte-menționați sau celor ce susțin, răspîndesc sau păzesc erezia lor ecumenistă sub pretextul dragostei frățeşti sau al presupusei uniri a creştinilor despărțiți, să fie Anatema!”
Dată de Sinodul Episcopilor Bisericii Ortodoxe Ruse din diaspora, Vancouver - Canada, august 1983, iscălită de toți episcopii, spre a fi adăugată la sfîrşitul anatemelor din Credința Ortodoxiei, şi pomenită mereu în prima Duminică a Postului Mare, Duminica Ortodoxiei.

11. **Avva Pamvo, sec.V**: „Că iată iți zic ție fiule, vor veni zile când vor strica creştinii cărțile Sfintelor Evanghelii şi ale Sfinților Apostoli şi ale dumnezeieştilor Prooroci, ştergând Sfintele Scripturi şi scriind tropare şi cuvinte elineşti. Şi se va revărsa mintea la acestea, iar de la acelea se va depărta. Pentru aceasta Părinții noştri au zis: „Cei ce sunt în pustia aceasta să nu scrie viețile şi cuvintele părinților pe pergament, ci pe hârtii, că va să şteargă neamul cel de pe urmă viețile părinților şi să scrie după voia lor, fiindcă mare este necazul ce va să vină." Şi i-a zis lui fratele: „Aşadar se vor schimba obiceiurile şi aşezămintele creştinilor şi nu vor fi preoți în biserică să facă acestea?" Şi a zis bătrânul: „În astfel de vremuri se va răci

dragostea multora şi va fi necaz mult. Năpădirile păgânilor şi pornirile noroadelor, neastâmpărul împăraților, desfătarea preoților, lenevirea călugărilor. Vor fi egumeni nebăgând seama de mântuirea lor şi a turmei, osârdnici toți şi silitori la mese şi gâlcevitori, leneşi la rugăciuni şi la clevetiri grabnici, gata spre a osândi viețile bătrânilor şi cuvintele lor, nici urmându-le, nici auzindu-le, ci mai vârtos ocărându-le şi zicând: De-am fi fost şi noi în zilele lor ne-am fi nevoit şi noi. Iar episcopii în zilele acelea se vor sfii de fetele celor puternici, judecând judecăți cu daruri, nepărtinind pe cel sărac la judecată, necăjind pe văduve şi pe sărmani chinuindu-i. Va intra încă şi în norod necredință, curvie, urâciune, vrajbă, zavistie, întărâtări, furtişaguri şi beție." Şi a zis fratele: „Ce va face cineva în vremile şi anii aceia?" Şi a zis bătrânul: „Fiule în acele zile cel ce îşi mântuieşte sufletul său mare se va chema în împărăția cerurilor." (*Patericul Egiptean*, pg. 209 cuv. 15)

12. **Sfântul Preacuvios Isidor Pelusiotul** (n.360)
"Acei care cutează să scoată sau să adauge ceva la, cuvintele inspirate de Dumnezeu, suferă de o boală sau alta: ori nu cred că Dumnezeiasca Scriptură a fost dictată de Duhul Sfânt, ceea ce îi arată necredincioşi, ori se cred mai înțelepți decât Sfântul Duh, şi asta înseamnă că sunt smintiți" (Migne 78 A)

13. **Sfântul Efrem Sirul** (+379) „Vai acelora care se întinează cu blasfemiatorii eretici! Vai acelora care batjocoresc Dumnezeieştile Scripturi! Vai de cei câți murdăresc sfânta credință cu eresuri sau încheie vreo înțelegere cu ereticii! Atunci, la a doua venire a Domnului, se va cere de la fiecare din noi mărturisirea credinței şi unirea Botezului. Şi dacă am păstrat credința curată de orice eres şi pecetea neştearsă şi haina neîntinată… Se cuvine ca toți cei ce se apropie de Dumnezeu şi vor să se învrednicească vieții celei veşnice, să păzească mai înainte de toate Credința Ortodoxă neîntinată. Dar nu trebuie să fie trădată neprețuita comoară a credinței nici în schimbul dobândirii vreunei vrednicii, nici pentru linguşirile ocârmuitorilor, nici pentru a evita frica de ei." „Cuvine-se deci, să disprețuim orice osteneală pentru dreapta mărturisire a Domnului nostru Iisus Hristos… Să fugi de purtarea familiară față de schismatici şi eretici! Mai mult, să te fereşti de erezia acelora care Îl despart în două pe unicul nostru Domn Iisus Hristos! Aceştia cred în chip contrar celor

318 Sfinți Părinți care s-au întrunit la Niceea.”
„Pe eretici, ca pe nişte blasfemiatori şi vrăjmaşi ai lui Dumnezeu, Scriptura nu i-a numit oameni, ci câini şi lupi şi porci şi antihrişti, după cum zice Domnul: Nu dați cele sfinte câinilor! (Matei 7:6). Şi Ioan zice că mulți antihrişti s-au arătat (I Ioan 2:18). Pe aceştia deci, nu se cuvine să-i iubim, nici să ne întreținem cu ei, nici să ne rugăm împreună cu ei, nici să mâncăm împreună, nici să-i primim în casă, nici să-i salutăm, ca să nu ne facem părtaşi faptelor lor celor viclene.”
„Păcatul fără iertare e fapta care se îndreaptă împotriva Duhului Sfânt şi păcatele tuturor ereticilor, pentru că au blasfemiat si blasfemiază pe Duhul Sfânt. Acestora nu li se va ierta păcatul nici în viața aceasta, nici în viața ce va să fie, pentru că s-au opus lui Dumnezeu Însuşi, de la Care se dă izbăvirea.”

14. **Sfântul Vasile cel Mare** (+380) „Vădita necredință a ereticilor ne vatămă puțin. Cu toate acestea, cei ce poartă piele de oaie şi se prezintă pe dinafară cu chip paşnic, sfâşie dinăuntru oile cele înțelegătoare ale lui Hristos şi vatămă mult, înşelîndu-i pe cei mai simpli. Aceştia sunt mai periculoşi şi greu se apară cineva de ei. Ce lucru îndrăzneț nu au făcut aceşti înnoitori? Din această pricină, i-a despărțit Biserica şi s-au rupt de ortodocşi şi au făcut mincinoasa adunare… Totuşi, trebuie să cunoaşteți că, prin harul lui Dumnezeu, nu sunteți singuri, ci aveți pe mulți împreună cu voi care apără Ortodoxia Sfinților Părinți, care au alcătuit la Niceea evlavioasele dogme ale Credinței.”
„Una este crima care se pedepseşte acum cu asprime: nepăzirea Predaniilor Părinților. Să ne luptăm până la sfârşit ... nu pentru bani, nu pentru slavă… ci pentru a dobândi de obşte comoara credinței sănătoase şi să rămânem luptându-ne…”

15. **Sfântul Grigorie Teologul** (+389) „Unde este evidentă necredința, trebuie să preferăm mai bine focul şi sabia şi situațiile critice şi mâinile tiranilor - şi toate cu dăruire - decât să luăm parte la aluatul păcatului şi să ne unim cu cei care bolesc în credință… De mii de ori este mai bună dezbinarea care se face pentru cuvintele bunei credințe ortodoxe decât pacea, când aceasta este unită cu patimile.”

16. **Sfântul Ioan Gură de Aur** (+ 407) „Dacă cineva contraface măcar o mică parte a chipului regelui pe moneda regală, în felul acesta o falsifică; la fel şi în credința cea adevărată, acel care va schimba chiar cât de puțin în ea, o vatămă pe toată. Căci dacă, pe de o parte, dogma este răstălmăcită, şi înger de ar fi, să nu-l credeți. Nimic nu foloseşte viața virtuoasă, dacă credința nu este sănătoasă.”
„Dacă episcopul sau clericul este viclean în chestiunile credinței, atunci fugi şi leapădă-te de el, nu numai ca de un om, ci chiar şi înger din cer de-ar fi. Cel care doreşte mântuire personală, cel care vrea să fie un adevărat fiu al Bisericii Ortodoxe, acela caută la corabia lui Noe scăpare de potop. Cel care are teamă de trăsnetul straşnic al anatemei, care omoară sufletul şi trupul, acela să ia asupra-i dulcele jug al dogmelor Bisericii lui Hristos, să-şi îmblânzească îndărătnicia cugetului său, cu ajutorul legilor bisericeşti şi să se supună în toate maicii sale – Biserica… După mine, pacea nu este aceea care se ține pe saluturile şi mesele comune fără rost, ci pacea întru Dumnezeu este cea care vine de la unirea duhovnicească. Mulți distrug astăzi tocmai această unire, când, dintr-o râvnă nechibzuită, neluând în seamă hotărârile noastre şi dând mai multă importanță celor iudaice, socotesc pe iudei drept învățători care merită o încredere mai mare decât Părinții noştri.”

17. **Sfântul Chiril al Alexandriei** (+444) „Dacă cineva schimbă ceva în sfintele şi dumnezeieştile dogme patristice, acest lucru nu trebuie să-l luăm drept clarviziune, ci drept crimă şi abatere de la dogmă şi păcătuire împotriva lui Dumnezeu.”
„Atunci se măreşte numele păcii, când nu ne vom împotrivi părerilor Sfinților, nici nu vom făptui împotriva hotarelor acelora.” (Migne, PG 68-77)

18. **Sfântul Maxim Mărturisitorul** (+662) „A tăinui cuvântul adevărului înseamnă a te lepăda de el. Bine este să trăim în pace cu toți, dar numai cu aceia care cugetă aceleaşi despre buna credință ortodoxă. Şi este mai bine să ne războim, atunci când pacea lucrează conglăsuirea către rău.” (*Viețile Sfinților* din greacă, 21 ianuarie)

19. **Sfântul Ioan Damaschin** (+749) „ Să ne păzim cu toate puterile noastre să nu primim împărtăşire de la eretici, nici să le-o dăm acestora…, ca să nu ne facem părtaşi relelor lor credințe şi pentru a nu fi condamnați împreună cu ei.”
„Auziți popoare, seminții, limbi, bărbați, femei şi copii, cei mai mari, cei mai tineri şi pruncii, sfântul neam al creştinilor! Dacă cineva va învăța, în afara acestora pe care lea primit Sfânta Biserică Sobornicească, de la Sfinții Apostoli, de la Părinți şi de la Sinoade, să nu-l ascultați, nici să primiți sfatul şarpelui, după cum l-a primit Eva şi a cules moarte. Şi chiar dacă v-ar învăța un înger sau un împărat în afara acestora pe care le-ați primit, astupați-vă urechile.” (*Stupul Ortodox*, 1999)

20. **Sfântul Tarasie, patriarhul Constantinopolului** (+806) „Să aducem aici în mijloc cărțile distinşilor Sfinți Părinți, ca să le ascultăm. Şi din acestea să extragem şi să adăpăm fiecare dintre noi turma noastră…, deoarece hotarele pe care le-au aşezat Părinții noştri nu se mută; ci, după ce am învățat Predania apostolică, să păzim Predaniile pe care le-am primit.”

21. **Sfântul Teodor Studitul** (+826) „Atunci când Credința e primejduită, porunca Domnului este de a nu păstra tăcere. Dacă e vorba de Credință, nimeni nu are dreptul să zică: „Dar cine sunt eu? Preot, oare? N-am nimic de-a face cu acestea. Sau un cârmuitor? Nici acesta nu doreşte să aibă vreun amestec. Sau un sărac care de-abia îşi câştigă existența? … Nu am nici cădere, nici vreun interes în chestiunea asta. Dacă voi veți tăcea şi veți rămâne nepăsători, atunci pietrele vor striga, iar tu rămâi tăcut şi dezinteresat?”
„Sinodul nu este aceasta: sa se întrunească simplu ierarhi şi preoți, chiar dacă ar fi mulți; ci să se întrunească în numele Domnului, spre pace şi spre păzirea canoanelor… şi nici unuia dintre ierarhi nu i s-a dat stăpînirea de a încălca canoanele, fără numai să le aplice şi să se alăture celor predanisite, şi să urmeze pe Sfinții Părinți cei dinaintea noastră… Sf. Ioan Gură de Aur a spus deschis că duşmani ai lui Hristos sunt nu numai ereticii, ci şi cei aflați în comuniune cu ei.”
„Avem poruncă de la însuşi Apostolul Pavel că, atunci cînd cineva învață ori ne sileşte să facem orice alt lucru decât am primit şi decât este scris de canoanele Sinoadelor

ecumenice şi locale, acela urmează a fi osândit, ca nefăcând parte din clerul sfințit. Nici un sfânt nu a încălcat legea lui Dumnezeu; dar nici nu s-ar fi putut numi sfânt, dacă ar fi călcat-o."
„Şi chiar dacă am fi păcătoşi în multe, totuşi suntem ortodocşi şi mădulare ale Bisericii Universale, îndepărtându-ne de orice erezie şi urmând oricărui Sinod recunoscut ca ecumenic sau local. Şi nu numai acestora, ci şi hotărârilor pe care le-au luat şi le-au propovăduit Sinoadele. Nici nu este ortodox desăvârşit, ci pe jumătate, cel care crede că are dreapta credință, dar nu se alătură dumnezeieştilor Canoane." (Migne, PG *Epistola II*, 81)

22. **Sfântul Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului** (+828) „Şi chiar dacă foarte puțini rămân înlăuntrul Ortodoxiei şi a bunei credințe, aceştia sunt Biserica şi în mâinile lor se găseşte autoritatea şi apărarea aşezămintelor Bisericii. Şi dacă aceştia ar trebui să sufere pentru buna credință, aceasta va fi veşnica laudă pentru ei şi li se va dărui mântuirea sufletului." (*Stupul Ortodox*, 2000)

23. **Sfântul Fotie cel Mare, Patriarh al Constantinopolului** (sec.X) „Cea mai bună comuniune este comuniunea în credință şi în dragostea cea adevărată… Nu există nimic mai minunat decât Adevărul! Există doar o singură Biserică a lui Hristos, apostolească şi sobornicească. Nu mai multe, nici măcar două. Iar celelalte sunt sinagogi ale celor ce viclenesc şi sinod al răzvrătiților. Noi, dreptcredincioşii creştini, acestea gândim, aşa credem, pe acestea le vestim. Este nevoie să păzeşti toate fără nici o excepție şi, mai presus de toate, cele ale credinței. Pentru că dacă ai devia cât de puțin, păcătuieşti păcat de moarte… Şi acestea care au fost hotărâte la Sinoadele ecumenice şi de obşte, trebuie ca toți să le păzească. Şi toți câți păzesc cele pe care fie unul dintre Părinți le-a scris în chip particular, fie un sinod local le-a statornicit, au dreapta judecată. Dar pentru cei care nu le primesc este înfiorătoare neglijența." (*Epistola I* către papa Nicolae)

24. **Sfântul Cuvios Teodosie de la Pecerska** (+1073) "Păzeşte-te, fiule, de cei cu credință strâmbă şi de toate discuțiile lor, căci şi pământul nostru s-a umplut de ei! Numai cel ce trăieşte în Credința Ortodoxă îşi va mântui sufletul.

Fiindcă nu există o altă credință mai bună, decât curata şi sfânta noastră Credință Ortodoxă … De asemenea, fiule, nu se cade să lauzi o credință străină. Cine laudă o credință străină face la fel ca şi cel care-şi huleşte propria credință. Cine laudă credința sa şi pe cea străină e un fățarnic şi apropiat de erezie … Dacă cineva îți spune: 'Credința noastră şi a voastră este de la Dumnezeu,' atunci, fiule, răspunde-i aşa: 'Fățarnicule! Cum pot fi amândouă de la Dumnezeu? Nu ştii ce spune Scriptura: Este un singur Domn, o singură Credință, un singur Botez. (Efeseni 4, 5)
Aşadar, fiule, fereşte-te de aceştia şi întotdeauna apără-ți credința ta! Nu te înfrăți cu ei, ci fugi de ei şi întăreşte-te în credința ta prin fapte bune! … Fiule, chiar dacă va trebui să mori pentru credința ta sfântă, du-te cu îndrăzneală la moarte! Aşa au murit şi sfinții pentru Credință, iar acum viețuiesc întru Hristos.'"(*Patericul peşterilor de la Kiev*, 1806)

25. **Sfântul Grigorie Palama** (+1340) „Cei ce sunt în Biserica lui Hristos aparțin adevărului, iar câți nu aparțin adevărului, nu sunt nici în Biserica lui Hristos."

26. **Sfântul Marcu Eugenicul, Mitropolitul Efesului** (+1444) „Credința noastră este dreapta mărturisire a Părinților noştri. Cu ea, noi nădăjduim să ne înfățişăm înaintea Domnului şi să primim iertarea păcatelor; iar fără de ea, nu ştiu ce fel de cuvioşie ne-ar putea izbăvi de chinul cel veşnic. Toți Dascălii, toate Sinoadele şi toate dumnezeieştile Scripturi ne îndeamnă să fugim de cei ce cugetă în mod diferit şi să ne îndepărtăm de împărtăşirea cu ei."
„Învățăturile dascălilor apuseni nici nu le cunosc, nici nu le primesc, încredințat fiind că sunt înşelătoare. În materie de credință ortodoxă nu există concesie. Distrugerea credinței obşteşti este pierzarea de obşte a tuturor. Chestiunile credinței ortodoxe nu admit iconomia. Niciodată nu s-au îndreptat cele bisericeşti prin soluții de mijloc. Între lumină şi întuneric poate cineva să spună că există ceva de mijloc, numit înserare sau amurg; dar intermediere între adevăr şi minciună nu poate nimeni să gândească, oricât s-ar strădui. Mijloc de împăcare între adevăr şi minciună nu există! În problemele de credință nu încape pogorământul şi iconomia, deoarece pogorământul provoacă împuținarea credinței. Asta ar fi egal cu a spune: Taie-ți capul şi du-te unde vrei."

„Noi pentru nimic altceva nu ne-am despărțit de latini, decât pentru că sunt nu numai schismatici, dar şi eretici. Pentru aceasta nu trebuie nicidecum să ne unim cu ei!”
„Acela care îl pomeneşte pe papă ca arhiereu ortodox este vinovat şi latino-cugetătorul trebuie considerat ca un trădător al credinței. Prin urmare, fugiți de ei, fraților, ca şi de împărtăşirea cu ei, pentru că unii ca aceştia sunt apostoli mincinoşi, lucrători vicleni. Nu este altceva de mirare dacă şi ispititorii lui Satana se preschimbă în îngeri ai dreptății, al căror sfârşit va fi după faptele lor.”
„Îi rugam, şi ce nu le spuneam care să poată să atragă chiar şi inimile de piatră: să revină la acea bună conglăsuire pe care o aveam mai înainte şi între noi şi cu Părinții noştri, când toți spuneam aceleaşi şi nu exista în mijlocul nostru schisma… căci altfel părem „a cânta în gol” sau „a coace pietre” sau „a semăna pe pământ pietros” sau „a scrie deasupra apei” sau câte altele spun proverbele despre cele imposibil de realizat.”(*Scurta scrisoare*, P G 159, 1931C)

27. „Nu voi face aceasta niciodată, orice s-ar întâmpla! Nu voi semna niciodată unirea, chiar dacă ar trebui să-mi primejduiesc însăşi viața mea!” - a răspuns **Sfântul Marcu împăratului Bizanțului** care căuta să-l înduplece a semna mincinoasa şi trădătoarea unire cu ereticii catolici la sinodul tâlhăresc de la Ferrara-Florența, 1438-1439.

28. Declarațiile vremii despre misiunea **sfântului Visarion Sarai** (+1701) în Ardeal: „La îndemnul lui, în multe locuri poporul nu mai merge la biserică, nu se serveşte de preoții uniți, morții şi-i îngroapă fără prohod şi fără mângâeri duhovniceşti, copiii şi-i botează prin femei bătrâne şi se întâmplă şi alte pagube duhovniceşti de felul acesta.” (din *Proloage*, vol.I, ediția din anul 1991, după care citatul a fost scos…)

29. Text din **„Memoriul” din anul 1757 al credincioşilor ortodocşi transilvăneni**: „A venit vremea că ne-am dus la mormintele morților şi am zis: Ieşiți morți din gropi, să intrăm noi de vii, că nu mai putem răbda pedepsele ce ne vin de la popii uniți şi de la domnii țării. Pe nime nu-i doare de noi, nici pe domnii cei săseşti, nici pe domnii cei nemțeşti, nici pe cei ungureşti. Că toate temnițele le-au umplut de noi pentru legea cea grecească (ortodoxă, n.n.) şi

atâta ne-au prădat, venind cu cătane pe capul nostru, cât nu ştim cu ce o să plătim porția împăratului.”

30. **Sfântul Cuvios Mucenic Cosma Etolianul**
(+1779) ”Eu, creştinii mei, mi-am cheltuit viața studiind timp de cincizeci de ani, am citit şi despre preoți şi despre necredincioşi, şi despre atei şi despre eretici, am cercetat adâncurile înțelepciunii. Toate credințele sunt mincinoase, calpe, toate sunt ale diavolului. Am înțeles şi acest lucru adevărat, dumnezeiesc, ceresc, desăvârşit şi pentru mine şi pentru voi: numai credința creştinilor ortodocşi binecredincioşi e bună şi sfântă, ca să credem şi să ne botezăm în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Aceasta v-o spun acum, la sfârşit, ca să vă bucurați şi să vă veseliți de mii de ori, că v-ați învrednicit să fiți creştini ortodocşi, şi să plângeți şi să vă tânguiți pentru cei necinstitori de Dumnezeu, necredincioşi şi eretici, care umblă în întuneric, în mâinile diavolului.”
„Evreul îmi spune că Hristosul meu e un copil din flori şi Preasfânta Fecioara a mea e o desfrânată, iar Sfânta Evanghelie îmi spune că acest lucru e de la diavolul. Mai am acum ochi să mă uit la evreu? Dacă un om mă ocărăşte, îmi omoară mama, frații, copiii, după care îmi scoate ochii, ca şi creştin am datoria să-l iert. Dar să-L ocărască ei pe Hristosul meu şi pe Preacurata Fecioara a mea! Eu nu vreau să-i mai văd, dar domniile voastre cum vă rabdă inima şi mai faceți afaceri şi tocmeli cu evreii?
De ce v-am spus acestea, creştinii mei? Nu ca să-i omorâți pe evrei şi să-i prigoniți, nu, ci ca să-i plângeți că L-au lăsat pe Dumnezeu şi s-au dus cu diavolul. V-am spus ca să ne căim acum până mai avem vreme, ca să nu se întâmple să se mânie Dumnezeu pe voi si să ne lase din mâna Lui şi să pățim şi noi ca evreii şi chiar mai rău.”
„Pe papa Romei să-l blestemați, fiindcă el e cauza.”
„Antihristul e unul papa, iar nu altul (adică turcul n.n.) cel care e în capul nostru. Înțelegeți cine, fără să-i spun numele.”
„Noi avem o poruncă ce spune să anatematizăm pe oricine adaugă sau nu crede în ceva mic din cele pe care le-au legiuit Părinții Bisericii noastre.” (*Stupul Ortodox*, 1999)

31. **Sfântul Paisie de la Neamț** (+1794) „Oare eretici sunt râmlenii (romano-catolicii) cu al lor papa? Bine ştiu că

vei zice că sunt eretici. Şi de vreme ce sunt eretici, precum şi cu adevărat sunt, atunci Sfânta noastră Biserică îi afuriseşte pe dânşii. Şi pe care Sfânta Biserică îi afuriseşte şi eu, împreună cu Biserica, fiul ei fiind, îi afurisesc."
„Iară preacuviosul asupra tuturor celor ce veneau de supt stăpânirea papii, săvârşea această mare taină a Botezului, fără de nici o împiedicare sau îndoire, ca pe o prea mare nevoie la mântuirea omului," iar despre uniați: „Ca pentru alte rătăciri şi erezii râmleneşti, ce nu se cuvine de acum să-ți mai vorbim ca şi cu toate ereziile cele râmleneşti s-au amestecat şi cu ele se unesc şi uniații, precum sufletul de trup. Şi cum le va fi lor nădejde de mântuire? Nicidecum. Numai pentru Botez îți voi vorbi ție din Scripturi, fără de care nu poate avea nimeni nădejde de mântuire."
„Unia este o aşchie desprinsă de la Sfânta Biserică a Răsăritului şi unire cu necredincioasa, ca să nu-i zic biserică râmlenească. Unia este înşelăciunea diavolului, ce-i vânează pe cei nesocotiți întru pierzanie. Unia este un lup răpitor de suflete în piele de oaie. Unia este veninul aducător de moarte, în chip de miere, ce pierde sufletele. Unia este mlădița înainte-mergătoare a antihristului, ce ademeneşte cu măgulire pe cei mai neştiutori întru pierzanie. Unia este prăpastia iadului pentru cei ce nu au parte de cuget. Unia este Iuda, ce cu linguşitorul sărut a vândut Credința Pravoslavnică … Unia este ca şi râmlenii eretici. Cum, dar, uniații nu sunt râmleni, când toate dogmele Credinței Ortodoxe le-au călcat în picioare şi pe cele râmleneşti le-au adoptat, zicând cu neruşinare, precum că Duhul Sfânt purcede şi de la Fiul? Şi papei de la Roma, adevăratului eretic … aceluia i se închină şi, în loc de Hristos, pe el de căpetenia bisericii îl au." „Un asemenea jurământ, adică anatema, asupra celor ce se împotrivesc şi nu se supun Soborniceştii Biserici, este pusă de patriarhii Răsăritului soborniceşte, nu doar pentru o oarecare vreme, ci până la sfârşitul lumii va rămâne tare şi neclătită şi nedezlegată cu darul lui Hristos." (*Cuvinte şi scrisori duhovniceşti*, vol. II, Chişinău, 1999, p.49)

32. **Sfântul Nicodim Aghioritul** (+1809) „Se cuvine să ne îngrădim pe noi înşine şi să ne separăm de episcopii care, în chip vădit, stăruie în greşeală privitor la cele ce țin de credință şi de adevăr, aşadar se vădesc a fi eretici sau nedrepți."

33. „Zice încă şi dumnezeiescul **Hrisostom** (în voroava cea de La început era Cuvântul) „Nu te amăgească pe tine o ascultătorule adunările ereticilor, că au Botez dar nu luminare, ci se botează cu trupul, iar cu sufletul nu se luminează." Ci şi sfântul Leon în Epistolia cea către Nichita zice: „Nici un eretic nu dă sfinţenie prin taine." Iar Ambrosie în Cuvântul cel pentru cei ce se catehisesc, zice: „Botezul celor rău cinstitori de Dumnezeu, nu sfinţeşte" (**Tâlcuirea Canonului 46 Apostolic, *Pidalionul de la Neamț*** de la 1844)

34. **Sfântul Ioan de Kronstadt** (+1908) „Care dintre ortodocşi nu ar dori unirea cu toți catolicii sau luteranii şi să fie una cu ei în Hristos, o singură Biserică, o singură obşte a celor credincioşi! Care însă, dintre aceste-zise biserici, mai ales dintre întâi-stătătorii numiți papi, patriarhi, mitropoliți, arhiepiscopi şi episcopi, xiondzi (numele polonez pentru preot n.n.) sau pateri se va învoi să se lepede de rătăcirile sale? Nici unul. Iar noi nu putem să ne învoim la învățătura lor eretică fără să aducem vătămare mântuirii sufletului nostru. Oare se pot uni cele de neunit - minciuna cu adevărul?
Iezuiții catolici în folosul papei şi a propriei lor vederi şi scopuri egoiste şi meschine, au pervertit legea conştiinței şi legea Evangheliei, afirmând că pentru atingerea scopurilor proprii sau a scopurilor religioase, catolicii pot întrebuința toate mijloacele nelegiuite: adică şi ca să omoare şi ca să viclenească în tot felul şi să prigonească credința ortodoxă, să o numească schismatică şi o credință de câini, şi să-i ardă pe ruguri pe ortodocşi, ca pe Hus şi pe alții.
Neîndoielnice sunt cuvintele Mântuitorului nostru Iisus Hristos: Cel ce nu este cu Mine, este împotriva Mea (Matei 12,30). Catolicii, luteranii şi reformații au apostaziat de la biserica lui Hristos - ei nu sunt de un cuget cu noi, nutresc vrăjmăşie împotriva noastră, caută din răsputeri să ne omoare, ne strâmtorează în tot chipul pentru credința noastră, ne batjocoresc şi ne fac toate felurile de neplăceri mai ales în aşezările lor cele mai însemnate, ei merg în chip vădit împotriva lui Hristos şi a Bisericii Sale, nu cinstesc de viață făcătoarea Cruce, sfintele icoane, sfintele moaşte, nu respectă posturile, strâmbă dogmele credinței celei mântuitoare. Ei nu sunt cu noi ci împotriva noastră şi împotriva lui Hristos. Întoarce-i, Doamne, la adevărata Ta Biserică şi mântuieşte-i!
„De greşita înțelegere de către catolici a cuvintelor Mântuitorului: Tu eşti Petru şi pe această piatră (pe Hristos,

pe Care Petru L-a mărturisit Fiu al lui Dumnezeu) voi zidi Biserica Mea şi porțile iadului nu o vor birui (Matei 16,18) depind toate rătăcirile catolicilor şi papilor şi mai ales părelnicul primat papal în Biserică şi părelnicul rang al papilor de locțiitori ai lui Hristos. Ci uitați-vă câte rătăciri sunt îngăduite în credința papei (iar nu a lui Hristos) rătăciri ciudate, hulitoare de Dumnezeu – şi le veți întoarce spatele cu nemulțumire şi groază! O trufie omenească! O trufie satanicească! Auzi, papa infailibil! O, iezuitism!"
„Catolicii recunoscându-l drept cap al bisericii pe papa, pe adevăratul Cap al Bisericii - Hristos L-au pierdut şi au rămas lipsiți de Cap. Întreaga istorie a papismului dă mărturie că la catolici nu este Cap fiindcă ei fac lucruri necuvioase, luptă împotriva Bisericii Ortodoxe. Iar în învățătura lor dogmatică - vai, câte erezii, inovații, abateri de la adevăr! O, pierzător sistem papist! Singurul Cap al Bisericii cereşti, pământeşti şi din cele mai dedesubt este Hristos Dumnezeu!" (*Spicul Viu*, Ed. Sophia, Bucuresti, 2002)

35. **Sfântul Lavrentie al Cernigovului** (sec. XIX)
„Vor veni aşa vremuri când vor umbla din casă-n casă ca lumea să semneze pentru acel singur împărat şi se va face un recensământ al populației foarte drastic… Vine timpul, şi nu e departe, când foarte multe biserici şi mănăstiri se vor deschide şi se vor repara, le vor reface nu numai pe dinăuntru, ci şi pe dinafară. Vor auri acoperişurile atât ale bisericilor cât şi ale clopotnițelor, dar preoțimea nu va lucra la sufletul credinciosului ci numai la cărămizile lui Faraon. Preotul nu va mai face şi misiune. Când vor termina lucrările va veni vremea împărăției lui Antihrist şi el va fi pus împărat… Toate bisericile vor fi într-o bunăstare imensă, pline de bogății ca niciodată, dar să nu mergeți în ele. Antihrist va fi încununat ca împărat în marea biserică din Ierusalim cu participarea clerului şi a patriarhilor. Intrarea şi ieşirea în Ierusalim va fi liberă pentru orice om, dar atunci să vă străduiți să nu vă duceți, căci totul va fi spre a vă linguşi pe voi, ca să vă atragă în ispită… Bisericile vor fi deschise, dar creştinul ortodox trăitor nu va putea intra în ele ca să se roage, căci în ele nu se va mai aduce jertfa fără de sânge a lui Iisus Hristos. În ele va fi toată adunarea satanică." (*Talanții împărăției*, Arhim. Arsenie Boca , p.186)

36. **Sfântul Nectarie de la Eghina** (+1920)
„Despărțirea Bisericilor a avut loc sub Fotie…, după ce Biserica Constantinopolului depăşise pericolul de a fi exclusă din Unica Biserică Sobornicească şi Apostolească, iar Biserica Romană, sau mai bine zis papală, nu mai propovăduia dogmele Sfinților Apostoli, ci ale papilor… Cei care nu s-au renăscut prin lucrarea dumnezeiescului har în singura Una, Sfântă, Sobornicească şi Apostolească Biserică, în nici o alta biserică, nici văzută, nici nevăzută, nu o vor face… Atât timp cât cauzele principale ale despărțirii rămân aceleaşi…unirea este imposibilă…” (*Stupul Ortodox*, 1999)

37. **Sfântul Ioan Iacob de la Neamț** (+1960) „Iar câțiva dintre slujitorii Sfântului Altar din ziua de azi defaimă aceste Sfinte Canoane, numindu-le bariere ruginite. Canoanele sunt insuflate de Duhul Sfânt prin Sf. Apostoli şi prin Sf. Părinți ai celor şapte Sfinte Soboare ecumenice şi ei zic: ’Canoanele, de multa vechime pe care o au, au ruginit.’ Nu zic că ei de multă grăsime şi nefrică de Dumnezeu li s-a întunecat mintea şi au năpârlit, căzându-le şi părul şi barba şi mustața, făcându-se ca femeile. Cum e chipul Domnului şi al Sfinților şi cum e chipul lor? De aceea, Sfintele Canoane ale Sfinților ei le calcă în picioare, dar predică sus şi tare că sunt ortodocşi.” (*Hrană duhovnicească*, Buc., 2000)

38. **Sfântul Justin Popovici** (+1979) „Conform gândirii unitare a Părinților şi a Sinoadelor, Biserica este nu numai una, ci şi unica… Biserica este una şi unica, pentru că ea este trupul Unuia şi Unicului Hristos. Unde nu este Dumnezeul-Om, acolo nu există Biserică, iar unde nu există Biserică, acolo nici Euharistia nu există. În afara acestei identități, adică a Bisericii şi a Euharistiei, se află erezia, falsa biserică şi antibiserica. Biserica, prin dumnezeiasca Euharistie, este unitate sobornicească şi unirea lui Hristos cu credincioşii şi a credincioşilor cu Hristos. Şi în Euharistie şi în Biserică, Dumnezeul-Om Hristos este Unul şi, de asemenea, este *toate şi întru toți*. (Col. 3:11). Din unica şi nedespărțita Biserică a lui Hristos, în diferite timpuri, s-au desprins şi s-au tăiat ereticii şi schismaticii, care au şi încetat să fie mădulare ale Bisericii. Unii ca aceştia au fost… romano-catolicii şi protestanții şi uniții şi toată cealaltă legiune eretică şi schismatică. Ecumenismul e numele de obşte pentru toate pseudo-creştinismele, pentru pseudo-bisericile Europei

Apusene. În el se află cu inima lor toate umanismele europene cu papismul în frunte, iar toate aceste pseudo-creştinisme, toate aceste pseudo-biserici nu sunt nimic altceva decât erezie peste erezie. Numele lor evanghelic de obşte este acela de *pan-erezie* (erezie universală). De ce? Fiindcă în cursul istoriei, felurite erezii tăgăduiau sau denaturau anumite însuşiri ale Dumnezeului-Om Hristos, în timp ce ereziile acestea europene îndepărtează pe Dumnezeul-Om în întregime şi pun în locul Lui pe omul european. În această privință nu e nici o deosebire esențială între papism, protestantism, ecumenism şi celelalte secte, al căror nume este *legiune*.
Prin dogma despre infailibilitatea papei, papa a fost de fapt declarat drept Biserică şi el, un om, a luat locul Dumnezeului-Om. Acesta e triumful final al umanismului, dar este în acelaşi timp şi *moartea a doua* a papismului iar prin el şi cu el, a oricărui umanism. Totuşi, înaintea Adevăratei Biserici a lui Hristos care de la arătarea Dumnezeului-Om Hristos există în lumea noastră pământească ca Trup divinouman, dogma despre infailibilitatea papei este nu numai erezie, ci o panerezie, fiindcă nici o erezie nu s-a ridicat atât de radical şi atât de integral împotriva Dumnezeului-Om Hristos şi a Bisericii Lui, aşa cum a făcut papismul prin dogma despre infailibilitatea papei – om. Nu există nici o îndoială că dogma aceasta este erezia ereziilor, chinul chinurilor, o răzvrătire nemaivăzută împotriva Dumnezeului-Om Hristos! Dogma aceasta este, vai, cea mai îngrozitoare surghiunire a Domnului nostru Iisus Hristos de pe pământ, o nouă trădare a lui Hristos, o nouă răstignire a Domnului – numai că nu pe crucea cea de lemn, ci pe crucea de aur a umanismului papist. Şi toate acestea sunt iad, iad, iad pentru sărmana ființă pământească ce se numeşte om. Acolo unde Îl înlocuiesc pe Dumnezeul-Om Hristos cu omul, fie şi cu cel numit infailibil, acolo se desparte trupul de Cap. Şi după cum din această pricină Biserica dispare de acolo, tot aşa se pierde şi ierarhia apostolească divino-umană şi succesiunea apostolică sacramentală.” (*Biserica Ortodoxă şi ecumenismul*, 2002)

39. **Cucernicul Părinte Dumitru Stăniloae** (+1993)
”**Eu nu prea sunt pentru ecumenism; socotesc că ecumenismul este produsul masoneriei; iarăşi vor să relativizeze credința adevărată. A avut dreptate Biserica zicând că nu prea suntem**

uniți. Ecumenismul este pan-erezia timpului nostru. Biserica Romano-Catolică şi Biserica Ortodoxă nu sunt două surori. Nu există decât un singur cap al Bisericii, Iisus Hristos. Nu poate exista decât un singur trup, adică o singură Biserică. Deci noțiunea de Biserici surori este improprie."

„Au venit odată şi aici, la un congres al ecumeniştilor. Şi unul dintre reprezentanții lor a susținut ideile socialiste. Eu i-am combătut şi vorbeam mereu de Hristos. Iar mă întrebau: *De ce tot vorbiți de Hristos? Aici este vorba de altceva, nu de Hristos.* S-au supărat teribil şi, după ce am plecat, m-au criticat foarte tare pentru că vorbeam de Hristos şi nu de probleme de-astea sociale. De ce să mai stau de vorbă cu ei care au făcut femeile preoți, sunt de acord cu homosexualii, nu se mai căsătoresc..." (interviu preluat din *Ortodoxia şi internaționalismul religios*, Ed. Scara, 1999)

„Lupta catolicismului n-a avut o bază spirituală, creştină, aşa cum a fost cea din Rusia sau cea de la noi. Ne acuză Todea că suntem Biserica trădătoare. Două mii de preoți ortodocşi au stat în închisoare. Eu am fost în închisoare şi n-am văzut nici un preot unit. Toți s-au făcut ortodocşi sau au intrat în diferite întreprinderi în care făceau pe turnătorii." (*Omagii părintelui Dumitru Stăniloae*, Ed. MMB, 1994)

„Caracteristica fundamentală a creştinismului, care constă în surparea zidului despărțitor dintre Dumnezeu şi oameni (…) e înlăturată în catolicism într-o nouă formă. Sobornicitatea creştină, însăşi Biserica, trupul tainic al lui Hristos, e desfăcută din îmbrățişarea iubirii atotprezente a lui Iisus Hristos şi transformată într-o societate pur laică. (…) Iisus are o comunitate numai cu un anumit punct al spațiului şi numai cu o persoană, cu papa în Vatican. (…) Tot ce contează e dependența juridică de o persoană omenească. Misticul e transformat în juridic, viața în Biserică devine o preocupare de bună şi uniformă orânduială juridică. Cuvintele religioase nu mai exprimă de aceea nici ele misterul unor experiente religioase directe, ci devin termeni juridici şi raționalişti, de precizări pozitiviste, pământesti." (*Ortodoxie şi românism*, p.100-101)

40. **Părintele Cleopa Ilie** de la M-rea Sihăstria (+1998) „Mi-au pus întrebări despre unitatea Bisericilor, că ei vor să unească Bisericile şi să facă, precum a zis Mântuitorul, o turmă şi un păstor. '-Domnule director,' i-am zis, 'biserica dumneavoastră, protestantismul, este suspendat în aer. N-are

temelie!' '-Dar de ce, părinte?' '-Unde vi-i Sfânta Tradiție? Unde-s Sfintele Canoane? Unde-i practica Bisericii de 2000 de ani? Ați desființat totul şi acum vreți să vă apropiați de noi? Este imposibil! Noi de-abia avem puncte comune cu catolicii, darămite cu protestanții. Ei sunt la foarte mare distanță de noi, au numai două Taine, şi acelea nu ca taine, ci numai ca simboluri: Botezul şi Cina Domnului. La Cina Domnului fac o masa comemorativă cu pâine şi cu vin în cinstea lui Hristos, dar nu mai cred că se preface pâinea şi vinul în Trupul şi Sângele Domnului. N-am când să spun discuția de acolo că-i mult de spus.'"
„-Cum vedeți unirea Bisericilor?" Părintele răspunde: „-Fraților, unirea Bisericii nu este lucru omenesc ci dumnezeiesc. Nu-i în puterea noastră. Iată cum văd eu: să punem post şi rugăciune către Dumnezeu şi cînd va veni Duhul Sfânt să ne găsească ca Sfinții Apostoli. Asta e lucrarea Duhului Sfânt. Iar dacă va veni Duhul Sfânt când îl cerem cu post şi rugăciune, când va veni la toate mințile arhiereilor catolici şi ortodocşi, va fi aceeaşi gândire: Hai să ne unim că n-au fost la început două Biserici ci una singură. Deci asta să cerem de la Dumnezeu, că El poate face unitate de vederi în toate privințele... Iar dacă este vorba să se creadă, să se facă unitate de credință, atunci numai Domnul ştie... Noi, nu.
Ați văzut la primii voievozi creştini ai românilor, de când sunt cele trei țări române, Moldova, Muntenia şi Ardealul, toți au fost ortodocşi... Ştefan cel Mare nu a fost baptist! Mircea cel Bătrân nu a fost evanghelist sau adventist! Alexandru cel Bun nu a fost martorul lui Iehova; nebunii ăştia au venit acum. Nici o sectă nu exista în țara noastră pe atunci. Aceştia vin din străinătate, plătiți de masoni, să ne strice dreapta credință şi originea noastră de popor ortodox (...). Să țineți credința care ați supt-o de la piepturile maicilor voastre! Să țineți credința pe care o avem de două mii de ani! Nu vă luați după slugile satanei care vin din Apus cu milioane de dolari. Ei cumpără pe proşti şi pe nelămuriți în credință, să rupă unitatea în sufletul poporului român şi vor să facă cele mai mari erezii şi nebunii în țara aceasta. Păziți-vă de aceştia! Au case de rugăciuni dar acolo e casa satanei." (*Ortodoxia şi internaționalismul religios*, Ed. Scara, 1999)

41. **Părintele arhimandrit Arsenie Boca** (+1989)
„Ecumenismul? Erezia tuturor ereziilor. Căderea Bisericii prin slujitorii ei. Cozile de topor ale apusului. Numai putregaiul

cade din Biserica Ortodoxă, fie ei: arhierei, preoți de mir, călugări sau mireni. Înapoi la Sfânta Tradiție, la Dogmele şi Canoanele Sfinților Părinți ale celor şapte Soboare Ecumenice, altfel la iad cu arhierei cu tot. Ferească Dumnezeu!" (*Talanții împărăției*, p.197)

42. **Arhimandit Gheorghios Kapsanis**, egumenul M-rii Grigoriu, Athos „Ce este ecumenicitatea? Bisericile Ortodoxe din întreaga lume sunt organizate, din punct de vedere administrativ, în Biserici locale sub conducerea unor sinoade locale, respectiv patriarhii. Toate bisericile locale sunt organizate la rândul lor sub forma unui sinod ecumenic din care fac parte reprezentanți ai tuturor Bisericilor Ortodoxe locale. Ce este ecumenismul? Ecumenismul în schimb, este o formă instituțională prin care, sub numele păcii şi al unității, sunt adunate la un loc toate religiile lumii precum evrei, musulmani, budişti care nu cred în Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu, şi unde se dezbat probleme economice, politice, sociale, culturale etc. Ecumenismul caută prin toate acestea să se impună ca noua religie a viitorului. Cu certitudine, Biserica Ortodoxă este ecumenică adică sobornicească.
Una este însă ecumenicitatea şi alta este ecumenismul. Biserica Ortodoxă este ecumenică, dar nu ecumenistă. Ea rămâne ecumenică atâta vreme cât nu cade în ispita ecumenismului.
Ecumenicitatea constituie expresia deplinătății Bisericii şi se propune şi celorlalți, fără să se împartă sau să se ajusteze după concepțiile omeneşti. Aşadar Biserica noastră Ortodoxă este ecumenică şi deoarece întreaga lume are nevoie cu adevărat de ecumenicitatea ei, este necesar ca ea să se mențină ecumenică şi să nu cadă în ecumenism. Iar aceasta nu numai pentru a-şi păstra ecumenicitatea ei, ci şi pentru a ajuta cu adevărat lumea.
Un rol important în mişcarea ecumenică îl are teoria ramificațiilor care este o erezie eclesiologică promovată în cercurile teologice aşa-zis moderniste, a cărei esență este că toate confesiunile creştine existente în momentul actual sunt văzute ca ramuri egale ale unei singure Biserici a lui Hristos şi care dețin în mod egal harul Sfîntului Duh şi Adevărul Divin.
La baza acestei învățături eretice stă interpretarea incorectă a procedurilor canonice privind primirea în Biserică a ereticilor şi schismaticilor." (*Ortodoxia şi internaționalismul religios*, ed. Scara, 1999)

43. **Cucernicul Părinte Gheorghe Calciu**: „Înțelegerea ecumenică de unire şi armonie a lumii este de fapt o formă a mişcărilor internaționaliste pe plan religios, în care se încearcă desființarea națiunilor, instituirea unor guverne mondiale, pe care nimeni nu le-a uns şi care urmăresc doar gloria lor, buna lor viață şi satisfacerea dorinței de a conduce popoarele. Ecumenismul acesta este în sine o acțiune diabolică şi sunt de acord cu unii teologi greci care spun că ecumenismul este cea mai mare erezie a secolului nostru... Am sperat că România va fi următoarea țară care va ieşi din ecumenism." („*Ziua*" de Bucureşti, 5 dec. 1998, pg.8)

44. **Mitropolitul Ierotei de Nafpaktos**: „Poate fi spus că de este o mare erezie astăzi, este aşa-numita erezie eclesiologică, care se confruntă mai ales cu păstorii Bisericii. Este o mare confuzie astăzi despre ceea ce este Biserica şi care sunt adevărații ei membri. Se confundă identitatea Bisericii cu alte tradiții umaniste şi se gândeste că Biserica este fragmentată şi despărțită, dar mai mult se ignoră singura cale de mântuire a Bisericii." „Papistaşii nu au preoție nici taine… Vaticanul nu este biserică, ci un sistem politicoeconomic situat în afara Bisericii, iar papa cu toți *clericii* Vaticanului nu sunt urmaşi ai Apostolilor, nu au predania şi succesiunea apostolică… Papistaşii sunt francolatini, iar pe deasupra şi eretici. Papismul se află în afara Bisericii…, şi pentru că în afara Bisericii nu există Taine, pentru aceasta clericii papistaşilor şi însuşi papa, pentru noi ortodocşii, nu au preoție, adică au fost tăiați de la succesiunea apostolică. Dacă se va pierde Credința Ortodoxă, atunci nu va mai exista nici Biserică, nici Dumnezeiasca Euharistie… Părinții Bisericii din veacul al VIII-lea observaseră că papismul, sub influența francilor, a schimbat teologia ortodoxă şi astfel nu mai făcea parte din Biserica Ortodoxă care păzea în întregime adevărul revelat. De aceea, papa nu mai era pomenit în Diptice." (*Cugetul Bisericii Ortodoxe*, Cap.I)

45. **Cuviosul Ghenadie Sholarios, Patriarhul Constantinopolului** (sec.XV) „O grecilor vrednici de milă, de ce încă rătăciți şi lepădînd orice nădejde în Dumnezeu căutați ajutorul francilor (Europei, n.n)? Cum de împreună cu întreaga Cetate, care curând va cădea, pierdeți Ortodoxia voastră? Milostiv fii mie Dumnezeule! Aduc mărturie înaintea Ta că sunt nevinovat de această nelegiuire. O, bieții de voi

care vedeți ce se-ntâmplă în jurul vostru şi în vreme ce robia vă este tot mai aproape, vă lepădați de credința părinților voştri şi primiți fărădelegea! Nu mă voi lepăda nicicând de tine, iubită Ortodoxie, şi n-am să te ascund Sfântă Predanie, câtă vreme duhul meu mai sălăşluieşte în trupul acesta.”
(*Sinodul de la Ferrara-Florența*, Ed. Scara, 2002, p.161)

„…Înainte de a face orice judecată în cele ale credinței, se cuvine a nu trece cu vederea peste cuvintele celor care mai înainte de noi au ştiut să poarte *lupta cea bună* şi să biruiască până la capăt. Sfinții Prooroci, Evanghelişti, Apostoli, Mărturisitori şi Cuvioşi din toate timpurile şi toate locurile sunt într-un cuget când grăiesc despre Ortodoxie şi despre apărarea ei. Este cugetul Bisericii Strămoşeşti celei peste veacuri vie şi nemuritoare, luminoasă şi înfloritoare, este hrana din care s-au alăptat toți cei ce-au viețuit într-însa, sunt cuvintele aceluiaşi izvor.

Popor ortodox, păstrați credința străbună în care ați fost crescuți, păstrați predaniile părinților şi strămoşilor noştri, păstrați neatinsă comoara ce ați primit-o de la sfinții cei din veac. Nu vă depărtați de la izvorul de viață al Bisericii, căci ea vă va ajuta să luptați împotriva viclenilor, să vă păstrați şi să înmulțiți darurile Duhului Sfânt primite la Botez şi să vă mântuiți sufletul şi neamul.

Părinților şi fraților ortodocşi, cele citite sunt doar o picătură din mulțimea cuvintelor pe care Sfinții Părinți le-au mărturisit până la noi, împotriva celor ce voiau a strica Credința Ortodoxă lăsată de Mântuitorul şi Sfinții Apostoli. Înțelegeți şi vedeți că doar Biserica Ortodoxă se ocârmuieşte după cele şapte Soboare, doar Biserica Ortodoxă păstrează neschimbate scrierile Sfinților Părinți, doar în Biserica Ortodoxă se țin slujbele primelor veacuri, şi pentru aceea doar Biserica Ortodoxă e mereu nouă şi înnoită de harul Duhului Sfânt.

Fiți încredințați că doar cei ce se luptă pentru Biserică vor rămâne în Ortodoxie, doar cei ce vor mărturisi învățătura Bisericii vor aduce dreapta-slăvire lui Dumnezeu, doar acei ce vor lucra toate din dragoste de Biserică, Însuşi Hristos îi va dărui Ortodoxiei Sale drept temple vii ale Duhului Sfânt şi se vor bucura de vederea luminii line a sfintei slave, pregustând încă de aici împărăția cerurilor.”